

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Dorota Zagórska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2011 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **S** prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą **P** w Dąbrowie Górniczej

przeciwko **P** prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą **T** w Białymstoku

- o zakazanie naruszeń praw z rejestracji wzoru wspólnotowego

i z powództwa wzajemnego **P**

przeciwko **S**

- o unieważnienie

I. z powództwa głównego :

1. oddala powództwo;

2. zasądza od S na rzecz P kwotę 857 (osiemset pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. z powództwa wzajemnego :

1. stwierdza nieważność wzoru wspólnotowego zarejestrowanego na rzecz S w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 737648-0001;
2. zasądza od S na rzecz P kwotę 910 (dziewięćset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO B. Piwowska

Uzasadnienie :

S prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą *P* w Dąbrowie Górniczej wniósł o nakazanie *P* prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą *T* w Białymstoku :

1. zaniechania używania wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 737648-0001, to jest wytwarzania, oferowania i wprowadzania do obrotu urządzenia o nazwie AIRWALL 3D lub urządzeń o takiej samej konstrukcji;
2. opublikowania na własny koszt oświadczenia o przeproszeniu określonej treści,
3. usunięcia skutków dotychczasowych naruszeń przez zajęcie i zniszczenie, na koszt pozwanego, wyrobów wytworzonych według wzoru nr 737648-0001, znajdujących się w siedzibie i magazynach *P* oraz we wszelakich innych miejscach;
4. zwrotu kosztów postępowania.

W motywach, powód powołał się na służące mu prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 737648-0001, przedstawiającego urządzenie do prezentacji (ekspozycji), wykorzystywanego przezeń w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie produkcji i sprzedaży pneumatycznych nośników reklamowych.

Zarzucił, że pozwany narusza jego prawo wyłączne, oferując do sprzedaży pneumatyczny nośnik reklamy pod nazwą handlową AIRWALL 3D, którego konstrukcja jest oparta na wzorze powoda, stworzona na bazie tych samych figur geometrycznych trójkątów i prostokątów. Produkt pozwanego i ten ucieleśniający wzór powoda spełniają taką samą funkcję i mają tego samego odbiorcę, na którym nie wywołują odmiennego ogólnego wrażenia. Używanie przez pozwanego wzoru wspólnotowego jest bezprawne i narusza interesy gospodarcze *S*.

Na poparcie swych twierdzeń powód zaoferował dowody z dokumentów, zeznań świadków, opinii biegłego i z przesłuchania stron. (k.2-31, 65, 86)

P prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą *T* w Białymstoku zażądał oddalenia powództwa. Zarzucając, że wzór nr 737648-0001 jest pozbawiony cech nowości i indywidualnego charakteru wystąpił z pozwem wzajemnym, żądając unieważnienia wzoru i zwrotu kosztów procesu.

Przyznając fakt produkowania i oferowania do sprzedaży pod nazwą handlową AIRWALL 3D pneumatycznych nośników reklamowych zaprzeczył zasadność stawianego mu zarzutu naruszenia praw wyłącznych *S*. W jego przekonaniu, wzór wspólnotowy zarejestrowany na rzecz powoda głównego nie jest nowy i nie cechuje się indywidualnym charakterem. Przedmiotem zgłoszenia jest powszechnie dostępny kształt bryły geometrycznej graniastosłupa prostego, w podstawie trójkąta o bokach w kształcie prostokątów. Przedstawił znane wcześniej na rynku produkty (urządzenia reklamowe) odzwierciedlające wzór graniastosłupa prostego, które uzasadniają unieważnienie wzoru wspólnotowego. Na poparcie zarzutów zaoferował dowody z dokumentów, fotografii, wydruków ze stron internetowych, z opinii biegłego, zeznań świadków i przesłuchania stron. (k.92-108, 111-142)

Odpowiadając na pozew wzajemny *S* sprzeciwił się unieważnieniu. Zarzucił niewykazanie przez powoda wzajemnego istnienia podstaw do stwierdzenia nieważności wzoru zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 737648-0001. Podkreślił, że jego wzór i produkt pozwanego głównego odnoszą się do urządzenia mającego tożsame przeznaczenie. Nie wywołują one odmiennego ogólnego wrażenia na zorientowanym użytkowniku, który zwraca uwagę na oryginalność rozwiązania, kształty, przydatność i funkcjonalność produktu. Różnice konstrukcyjne są na tyle nieistotne, że nie mają znaczenia dla oceny podobieństwa wzoru i przeciwstawionego mu produktu. Zbieżne są także ich nazwy, wywołujące u nabywców podobne skojarzenia (**ScreenAir** i **AIRWALL 3D**).

W jego przekonaniu, oparcie wzoru na figurach geometrycznych nie pozbawia go cechy nowości i indywidualnego charakteru. Uprawniony zgłosił do rejestracji wzór urządzenia do prezentacji o określonej budowie i kształcie, a nie figurę geometryczną. Podważył wartość dowodową wydruków ze stron internetowych i fotografii niewiadomego pochodzenia i daty, które nie mogą podważać nowości i indywidualnego charakteru wzoru wspólnotowego. (k.148-161)

Sąd pominął, jako spóźnione w rozumieniu art. 479¹² § 1 k.p.c., twierdzenia i dowody przedstawione przez powoda głównego, a odnoszące się do służących mu praw do wzoru

wspólnotowego i krajowego znaku towarowego **ScreenAir**, które to prawa nie stanowią podstawy dochodzonych w niniejszej sprawie roszczeń. (k.155-159)

Zgodnie z art. 86 ust. 2 rozporządzenia, o złożeniu pozwu wzajemnego o unieważnienie Sąd powiadomił Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante. (k.143)

Sąd ustalił, że :

S prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą *P* w Dąbrowie Górniczej służy prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 737648-0001 w dniu 11 VI 2007 r., o czym opublikowano 31 VII 2007 r., dla ram i ścian do prezentacji, mebli wystawowych sprzętu handlowego i ekspozycyjnego, przedstawiającego się następująco:

0001.10001.2

0001.3 0001.4 . (bezsporne – tak też kopia świadectwa rejestracji i wydruku ze strony internetowej OHIM k.13-18)

Wzór wspólnotowy przedstawia sobą (w rzutach 1., 2. i 3.) przestrzenną figurę geometryczną – graniastosłup prawidłowy (prosty) trójkątny : , a w rzucie 4. płaską figurę geometryczną – trójkąt równoboczny (zwielokrotniony). (dowód : fragment podręcznika do matematyki dla klasy V szkoły podstawowej k.137-v) Nie jest on używany przez powoda głównego w produkcji pneumatycznych nośników reklamowych, w których miał być zastosowany. (dowód : zeznania powoda głównego k.177-178)

Na rynku urządzeń reklamowych od wielu lat znane są urządzenia reklamowe, których ściany umieszczone są na planie ścian bocznych graniastosłupa. (dowód : zeznania świadka Pawła Miniuka k.176-177, zeznania powoda wzajemnego k.178-179, wydruki z Internetu k.105-108, 139-141, fotografia k.138)

P prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą *T* w Białymstoku produkuje i oferuje do sprzedaży pod nazwą handlową AIRWALL 3D nośniki reklamowe, których wygląd odzwierciedla graniastosłup prosty trójkątny. W 2008 r. wykonał na zamówienie spółki *New Look Advertising* airboard o podstawie trójkąta równobocznego. (dowód : ulotki reklamowe k.19, 128, wydruk ze strony internetowej pod adresem www.tentbalony.pl k.20-21, zamówienie k.131, fotografie k.133-136, zeznania świadka Ewy Jarosz k.176)

Ze względu na charakter sprawy, **w pierwszym rzędzie Sąd rozstrzygnął o zasadności zawartego w pozwie wzajemnym żądania** stwierdzenia nieważności wzoru wspólnotowego, zarejestrowanego w OHIM pod numerem 737648-0001 na rzecz S.

Sąd zważył :

Przepis art. 85 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 XII 2001 r. w *sprawie wzorów wspólnotowych* (Dz.U.UE.L.02.3.1, z 5 I 2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1) stanowi, że unieważnienia wzoru dochodzić można występując ze stosownym wnioskiem do Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego lub w trybie pozwu wzajemnego w sprawie o naruszenie. W tym przypadku nie ma zastosowania, obowiązujący w sprawach gospodarczych wszczętych po dniu 20 III 2007 r., przepis art. 479¹⁴ § 3 k.p.c., wyłączający dopuszczalność zgłaszania pozwu wzajemnego w postępowaniu w sprawach gospodarczych.

Z art. 85 wynika **domniemanie ważności wzoru wspólnotowego**. Przepis ten stanowi w ust.1., że w postępowaniu w sprawie o naruszenie wzoru zarejestrowanego sądy uznają go za ważny. Jeżeli w toku postępowania wywołanego pozwem wzajemnym ważność wzoru zostanie zaprzeczona, sąd, uznając, że jedna z przyczyn wymienionych w art. 25 sprzeciwia się utrzymaniu wzoru, stwierdza jego nieważność. (art. 86 ust. 1a) W przeciwnym razie, oddala powództwo wzajemne. (art. 86 ust. 1b) Zgodnie z art. 25 ust. 1, wzór wspólnotowy może zostać uznany za nieważny, m.in. gdy :

a. nie jest wzorem w rozumieniu definicji zawartej w art. 3a.,

b. nie spełnia wymogów art. 4-9.

Rozporządzenie zawiera legalną definicję wzoru, której cechą charakterystyczną jest odmienne ujęcie wzoru w stosunku do definicji znanych ustawodawstwom państw członkowskich Unii Europejskiej. Wzorem jest bowiem postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów samego produktu lub jego ornamentacji. (art. 3a) Natomiast produktem jest każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to m.in. części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego, opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, z wyłączeniem programów komputerowych.

Polskie krajowe prawo z rejestracji wzoru przemysłowego ogranicza się do wytworów tego rodzaju, dla których nastąpiło zgłoszenie, natomiast przepisy rozporządzenia, regulując zakres ochrony, nie odnoszą go ani nie ograniczają do produktu, w którym wzór jest uprzedmiotowiony. Zgodnie z art. 3a, wzór stanowi postać całego lub części produktu i chociaż zgłoszenie musi zawierać wskazanie produktów, w których ma być zawarty lub zastosowany

(art. 36 ust. 2), nie narusza to ochrony wzoru jako takiego (art. 36 ust. 6). Zawarte w zgłoszeniu wskazanie produktu należy uwzględnić w takim zakresie, w jakim ukazuje ono jego charakter, przeznaczenie i funkcję. Umożliwia ono także zdefiniowanie poinformowanego użytkownika i określenie stopnia swobody twórcy. (tak wyrok Sądu Unii Europejskiej z 18 III 2010 r. w sprawie T-9/07 *PepsiCo*)

Wygląd (postać) przejawia się w zewnętrznych charakterystycznych cechach produktu, w jego formie, ukształtowaniu albo w samym przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegalne, widoczne w czasie normalnego użytkowania przez użytkownika finalnego. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP W-wa 2004 s.56, 57, *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Wzór wspólnotowy podlega ochronie w takim zakresie, w jakim jest nowy i posiada indywidualny charakter - łącznie. (art. 4 ust.1) Zarejestrowany wzór uważa się za nowy, jeśli wzór identyczny nie został udostępniony publicznie przed datą złożenia wniosku o rejestrację lub, jeśli wystąpiono o pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa. (art. 5 ust.1b) Uważa się, że wzór udostępniono publicznie, jeżeli został on opublikowany po zarejestrowaniu lub w inny sposób, wystawiony, wykorzystany w handlu, lub w inny sposób ujawniony przed datą wskazaną w art. 5 ust. 1a i art. 6 ust.1a lub w art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b, z wyjątkiem, gdy wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w Unii Europejskiej. Wzoru nie uważa się za udostępniony publicznie, jeżeli został on ujawniony osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności. (art. 7 ust.1 w zw. z art. 5) Art. 7 określa ponadto w ust. 2 przypadki, w których wcześniejsze ujawnienie nie jest brane pod uwagę.

Wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami. (art. 5 ust. 2) Cechę nowości wzoru (rysunku, modelu) niweczy zatem wyłącznie jego identyczność lub występowanie różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach w porównaniu z wzorem udostępnionym wcześniej przez publikację rejestracji, wystawienie, używanie w handlu lub w jakikolwiek inny sposób. *Tylko zatem różnice cech istotnych pozwalają uznać, że porównywane wzory nie są identyczne*. (tak K. Szczepanowska-Kozłowska *Zdolność rejestracyjna wzoru w prawie Unii Europejskiej*. PPH nr 3 z 2005 r. s.45-50)

Zarejestrowany wzór wspólnotowy cechuje indywidualny charakter, jeśli całościowe (ogólne) wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia,

jakie wywiera na takim użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie przed datą dokonania zgłoszenia wzoru do rejestracji, od której ma być chroniony lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa. (art. 6 ust.1b) Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru. (art. 6 ust.2) *Określenie, czy wzór ma indywidualny charakter, powinno być uzależnione od faktu, czy ogólne wrażenie wywierane na poinformowanym użytkowniku dokonującym oglądu danego wzoru różni się wyraźnie od wrażenia związanego z istniejącą całością wzoru, przy uwzględnieniu natury produktu, do którego odnosi się wzór lub w którym się zawiera, w szczególności do sektora przemysłu, do którego należy, oraz stopień swobody twórcy podczas tworzenia danego wzoru.* (pkt 14 Preambuły)

Oceniając indywidualny charakter wzoru Sąd musi rozważyć na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę tę mogą ograniczać narzucane projektantom względy funkcjonalne, techniczne, handlowe, ewentualnie także tendencje panujące w modzie, czy gusta nabywców. Ocena indywidualnego charakteru rysunku lub modelu opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie wywołuje on na zorientowanym użytkowniku (*informed user, l'utilisateur averti*) w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w tej samej dziedzinie produktów. Wrażenie to musi być wyraźnie odmienne. Bez znaczenia jest, że wzór różni się od wcześniejszego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko zorientowany użytkownik (bardziej obiektywny, wnikliwy, posiadający lepszą znajomość przedmiotu, używający go i posługujący się nim jako znawca) odnosi wrażenie, że widział już taki wzór. (*déjà vu*)

Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany przez zorientowanego użytkownika. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59) *Wymóg, by był to użytkownik zorientowany, wskazuje na konieczność ograniczenia kręgu użytkowników relevantnych dla oceny ogólnego wrażenia. To zorientowanie powinno być zatem pewnym "wyczuleniem" takiego odbiorcy, polegającym na świadomości różnej postaci przedmiotów materialnych jako efektu intelektualnego, kreatywnego wysiłku, a w efekcie skłonności do wyboru określonego produktu ze względu na jego cechy wizualne.* (tak K.Szczepanowska-Kozłowska *Zdolność (...)* s.45-50)

Za zorientowanego może być uważany stały użytkownik produktu, ale także ten, który używając go doraźnie dobrze go zna. Będzie nim także każdy podmiot związany z tworzeniem, przechowywaniem lub dystrybucją produktu, znający dobrze jego walory użytkowe i cechy techniczne. (tak J. Sozański *Ochrona własności intelektualnej i przemysłowej w Unii Europejskiej* –

prawo wzorów przemysłowych krajowych i wspólnotowych. nr 12/2005 s.30-37) Określenie zorientowany użytkownik stanowi pewne nawiązanie do terminu znawca używanego w odniesieniu do wynalazków (art. 26 p.w.p.). Podobieństwo wzorów nie może być jednak oceniane przez ekspertów z danej dziedziny wzornictwa lecz przez osoby, które mają wystarczający zasób ogólnej wiedzy, aby dokonać oceny.

Sąd podziela pogląd Marii Poźniak-Niedzielskiej, że zorientowany (uświadomiony) użytkownik to taki, który jest bardziej przenikliwy i ma lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca ani przeciętny odbiorca, ani znawca w określonej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Od zorientowanego użytkownika wymaga się określonych kwalifikacji, zatem nie może nim być nabywca (konsument) lecz osoba, która używa przedmiotu i posługuje się nim jako znawca. Niekoniecznie musi to być finalny użytkownik. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18 III 2010 r. w sprawie T-9/07 *PepsiCo*, z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen/Bosch*, z 16 XII 2010 r. w sprawie T-513/09 *Jose Manuel Baena Grupo*, z 16 VI 2011 r. w sprawie T-68/10 *Sphere Time*, z 9 IX 2011 r. w sprawie T-10/08 *Kwang Yang Motor*)

Przed przystąpieniem do oceny nowości i indywidualnego charakteru spornego wzoru, należy wyjaśnić, że ma ona charakter normatywny. Podobnie jak w sprawach o naruszenie praw do znaków towarowych, w których sąd rozstrzyga o istnieniu ryzyka konfuzji z punktu widzenia przeciętnego konsumenta, do kompetencji sądu należy ocena odmienności lub jej braku ogólnego wrażenia, jakie na zorientowanym użytkowniku wywołuje wzór unieważniany oraz wzory, które zostały wcześniej publicznie ujawnione. (tak Sąd Unii Europejskiej w wyroku z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen/Bosch*)

Normatywna ocena sądu, który orzeka na podstawie zaoferowanego mu materiału dowodowego, nakłada na obydwie strony procesu obowiązek zgłoszenia i udowodnienia ich twierdzeń, służących określeniu cech determinujących ogólne wrażenie, elementów drugorzędnych, cech wynikających z funkcji produktu, w którym wzór jest lub ma być zastosowany, wskazanie przepisów decydujących o jego ewentualnej standaryzacji, a także określenie granic swobody twórczej przy opracowywaniu danego rodzaju wzorów. Twierdzenia stron posłużą sądowi przy rozstrzyganiu sporu o naruszenie, a w przypadku wzorów wspólnotowych, także o ich unieważnienie. Kompetencje sądu w tym zakresie nie mogą być w żadnym razie cedowane na biegłego. (inaczej Sąd Najwyższy w wyroku z 23 X 2007 r. II CSK 302/07) Zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c., biegły w postępowaniu cywilnym jest ekspertem, znawcą dysponującym wiedzą i doświadczeniem zawodowym, pozwalającymi dostarczyć

sądowi wiadomości specjalnych. Dokonuje on oceny określonego stanu faktycznego i przedstawia sądowi własną opinię. W polskim procesie cywilnym, biegły - specjalista w zakresie wzornictwa przemysłowego, nie może być utożsamiany ze zorientowanym użytkownikiem w rozumieniu art. 6 rozporządzenia. Równocześnie, nie może on wydawać opinii w imieniu innej osoby, a tym bardziej dokonywać oceny z punktu widzenia modelowej postaci o określonych ogólnie cechach, definiowanej w każdej konkretnej sprawie, z pewnością jednak nie będącej ekspertem ani znawcą, nie mającej jego wiedzy ani doświadczenia zawodowego.

Powód wzajemny, twierdząc o braku nowości i indywidualnego charakteru uzasadniającym unieważnienie wzoru wspólnotowego, powinien przedstawić materiał dowodowy potwierdzający jego zarzuty, w szczególności dowody rzeczowe, fotografie lub dokumenty. Nie może ograniczyć się do zgłoszenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, którego zadaniem miałyby być poszukiwanie i dostarczenie sądowi przykładów na to, że przed datą pierwszeństwa publicznie jawne były wzory, niewywołujące na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, nieróżniące się od unieważnianego wzoru żadnymi istotnymi szczegółami.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Unii Europejskiej, ocena nowości i indywidualnego charakteru wzoru koncentruje się na przeciwstawionych przez żądającego unieważnienia konkretnych produktach, obejmując zaoferowany materiał dowodowy. Nieprawidłowe jest przeciwstawianie wzorowi szeregu różnych produktów lub ich poszczególnych elementów. (por wyroki z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen/Bosch*, z 16 VI 2011 r. w sprawie T-68/10 *Sphere Time*)

W okolicznościach niniejszego sporu, zorientowanym użytkownikiem nośników reklamowych może być zarówno ostateczny odbiorca, do którego kierowany jest przekaz reklamowy, zwracający szczególną uwagę także na formę nośnika. Może nim być również pracownik agencji reklamowej świadczący usługi na rzecz zainteresowanych reklamodawców lub pracownik przedsiębiorcy zajmujący się promocją oferowanych przezeń towarów i usług. Wszyscy oni zwracają baczna uwagę na kształt i możliwości nośników reklamowych, są zorientowani w obowiązujących w tej dziedzinie trendach i tradycji wzornictwa przemysłowego.

Swoboda twórcza projektanta nośników reklamowych nie jest w istotny sposób ograniczona, musi on jedynie zadbać aby urządzenie było funkcjonalne, dając efekt wizualny zwracający uwagę odbiorcy na treść przekazu. Nie ma także ograniczeń w zakresie wymogów prawnych stawianych tego typu produktom. (bezsporne)

W ocenie Sądu, w niniejszym postępowaniu powód wzajemny należycie wykazał, że wzór wspólnotowy zarejestrowany w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 737648-0001 nie jest nowy, że nie cechuje go indywidualny charakter. Przekonuje o tym powszechnie znany wzór odzwierciedlający przestrzenną figurę geometryczną – graniastosłup prosty trójkątny. W istocie wzór S jest odzwierciedleniem bryły i trójkątów równobocznych stanowiących jej podstawę. Na odmienne ogólne wrażenie, jakie wywołują one na zorientowanym użytkowniku nie wpływa pogrubienie krawędzi we wzorze wspólnotowym, którego graficzne przedstawienie tym mocniej upodabnia go do figury geometrycznej.

Zarejestrowanie spornego wzoru na rzecz S spowodowało, że wyłącznie on jest uprawniony do jego używania w przemyśle - w odniesieniu do wszystkich produktów, w których jest lub może on być zawarty, z czym w żadnym razie nie można się zgodzić, zważywszy brak nowości i indywidualnego charakteru.

Pozostałe dowody – zeznania świadków i stron, wydruki ze stron internetowych i fotografie nie mogą stanowić wiarygodnych dowodów publicznego ujawnienia przed datą zgłoszenia spornego wzoru - 11 VI 2007 r., wzoru nie różniącego się od niego istotnymi cechami. Zasadnie pozwany wzajemny kwestionuje wydruki ze stron internetowych i fotografie, zarzucając, że nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie pochodzenia i daty fotograficznego przedstawienia produktów. Zeznania świadka Pawła Miniuka i powoda wzajemnego nie odnoszą się natomiast do konkretnych produktów ani nie wskazują precyzyjnie dat ich publicznego ujawnienia.

Powołane przez powoda wzajemnego zarzuty z art. 25 ust. 1b w zw. z art. 4-6 rozporządzenia, uzasadniają unieważnienie wzoru zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 737648-0001. (art. 86 ust. 1a)

O kosztach procesu (w zakresie powództwa wzajemnego) Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sporu.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3.) Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty za czynności radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 r. *w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu*.

Zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. (§ 2 ust.1.) Podstawę zasądzenia opłaty stanowią określone w rozdziałach 3-4 stawki minimalne. Opłata nie może być wyższa od sześciokrotnej stawki minimalnej, ani wartości przedmiotu sporu. (§ 2 ust.2.) Wysokość stawki minimalnej zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju. (§ 4 ust.1.) W sprawach, w których przedmiotem jest naruszenie prawa z rejestracji minimalne wynagrodzenie wynosi 840 zł. (§ 10 ust.1 pkt 18)

Zważywszy charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika powoda wzajemnego, wykonującego zawód radcy prawnego, jest wynagrodzenie w minimalnej wysokości.

W efekcie orzeczenia o unieważnieniu uważa się, że wzór wspólnotowy od początku nie rodził skutków określonych w rozporządzeniu, w zakresie w jakim został uznany za nieważny. (art. 26 ust. 1) S nie może zatem skutecznie twierdzić o naruszeniu przez P jego prawa z rejestracji (którego w konsekwencji unieważnienia nigdy nie posiadał) i żądać zakazania naruszeń (pkt 1. pozwu) oraz usunięcia skutków naruszeń (pkt 3. pozwu). **Roszczenia te jako - co do zasady nieusprawiedliwione - podlegać musiały oddaleniu. (a contrario art. 89 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia w zw. z art. 286 p.w.p.)**

Na marginesie należy tylko stwierdzić, że żądanie określone w pkt 2. pozwu nie ma uzasadnienia na gruncie ustawy z dnia 30 VI 2000 r. *prawo własności przemysłowej*. Stosowany poprzez art. 98 ust. 2 rozporządzenia przepis art. 287 ust. 2 w zw. z art. 292 ust. 1 p.w.p. przewiduje wyłącznie podanie orzeczenia do publicznej wiadomości.

O kosztach procesu (zakresie powództwa głównego) Sąd orzekł także na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 10 ust.1 pkt 18 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 r. *w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu*.